

kvartti_(/fi)

verkkolehti

[Suomi \(/fi/artikkelit/mita-kotoutuminen\)](#) | [Svenska](#) | [English](#)[ETUSIVU \(/FI\)](#)[ARTIKKELIT \(/FI/ARTIKKELIT\)](#)[BLOGIT \(/FI/BLOGIT\)](#)[LEHDET \(/FI/LEHDET\)](#)[TIETOA KVARTISTA \(/FI/TIETOA-KVARTISTA\)](#)

Etsi

[Kvartti 4/2016 \(/fi/kvartti-4-2016\)](#)

08.12.2016 | Pasi Saukkonen

Mitä on kotoutuminen?

MAAHANMUUTTO Vuoden 2015 eurooppalainen pakolaiskriisi lisäsi Suomessa julkista keskustelua kansainvälisestä muuttoliikkeestä ja Suomeen muuttavien kotoutumisesta. Entistä enemmän on alettu puhuta myös paikallistason kotoutumisesta ja kotouttamisesta. Maahanmuuttajien kotoutuminen on kaikkien mielestä tärkeää, mutta asian tarkemmasta sisällöstä ei kuitenkaan ole yksimielisyyttä eikä aina edes kovin selkeää näkemystä. Esittelen tässä kirjoituksessa kotoutumisen merkityssisältöjä ja selvennän termin käyttöä eri yhteyksissä (ks. tarkemmin Saukkonen 2013).

Kotoutuminen maahanmuuttajien integraationa

Kansainvälisessä keskustelussa siitä, mistä Suomessa käytetään termiä kotoutuminen, puhutaan yleensä integraationa. Käytössä on kuitenkin myös monia muita käsitteitä kuten englanninkieliset ilmaisut *inclusion* (sisään sulkeminen, inkluusio), *adaptation* (sopeutuminen), *adjustment* (mukautuminen) ja *absorption* tai *assimilation* (sulautuminen) sekä muita termejä eri kielissä (ruotsin *etablering*, hollannin *inburgering*).

Kyse on yleisesti ottaen siitä prosessista, jonka aikana maasta toiseen muuttanut ihminen löytää yhteiskunnassa oman paikkansa olla ja toimia (*immigrant incorporation*). Tämän prosessin lisäksi integraatio ymmärretään usein myös sen lopputuloksena ja varsinaisen prosessin lisäksi integraatiolla viitataan tätä prosessia edistäviin toimenpiteisiin, suomeksi kotouttamiseen. (Ks. esim. Martiniello & Rath 2014, 11–17; Euroopan komissio 2016, 52–55; Garcés-Masareñas & Penninx 2016).

Etenkin Euroopassa integraation käsitettä on hyödynnetty myös silloin, kun on haluttu tehdä ero kahteen muuhun oman paikkansa löytämisen prosessiin: assimilaatioon ja segregatioon.

Esimerkiksi Ranskassa maahanmuuttajien on odotettu sulautuvan (assimiloituvan) uuteen kotimaahansa ja sen toimintatapoihin sekä luopuvan alkuperäisestä tai taustaidentiteetistään. Integraatiolla on tällöin muissa maissa tarkoitettu sellaista politiikkaa ja lähestymistapaa, jossa maahanmuuttajalla on oikeus oman kielensä, kulttuurinsa ja etnisen tai kansallisen identiteettinsä säilyttämiseen.

Toisaalta kansainvälisen muuttoliikkeen yhteydessä on usein pelätty väestöryhmien eristymistä (segregaatio). Integraatiolla on tällöin haluttu korostaa sitä, että omaan etniseen, kulttuuriseen tai kansalliseen viiteryhmään kuulumisen lisäksi maahanmuuttaja samastuu monin eri tavoin myös uuteen kotimaahansa ja kytkeytyy yhteiskunnan ja kansakunnan jäseneksi.

Integraatio on siis kaksiraiteinen kehityskulku, johon sisältyvät niin aktiivinen osallistuminen kuin identiteetin säilyttäminen. Integraatio katsoo myös sekä menneisyyteen (lähtömaa, etninen tai kulttuurinen tausta, lapsuudesta peritty identiteetti) että tulevaisuuteen (kohdema ja siihen samastuminen, monitahoinen osallistuminen). Vanhat ja uudet sosiaaliset sidokset eivät sulje toisiaan pois vaan täydentävät toisiaan.

Integraatio on lisäksi kaksisuuntaista. Koska maahanmuuttajilla on oikeus omaan kieleensä ja kulttuuriinsa, myös vastaanottava yhteiskunta muuttuu maahanmuuton myötä. Ruotsissa integraatiolla tarkoitetaan koko yhteiskunnan ja kaikkien Ruotsissa asuvien yhteistä haastetta. Kaikilla tulee olla taustastaan ja kulttuuristaan riippumatta mahdollisuus kokea olevansa osa ruotsalaista yhteiskuntaa, jota määrittää lisääntyvä etninen, kielellinen ja kulttuurinen monimuotoisuus eli diversiteetti (ruotsiksi *mångfald*).

Usein puhutaan vain maahanmuuttajien integroitumisen onnistumisesta tai epäonnistumisesta. Kuitenkin myös kantaväestön edustajat voivat löytää oman paikkansa monietnisessä ja monikulttuurisessa yhteiskunnassa paremmin tai huonommin. Yhteiskunnan instituutiot voivat niin ikään epäonnistua yhdenvertaisuuden toteutumisen edellytysten luomisessa.

Integraatiotoimet ovat edelleen jaettavissa suppeampaan ja laajempaan kokonaisuuteen. Varsinainen, usein lakisääteinen integraatiopolitiikka on yleensä suunnattu vain osalle maahanmuuttajista, ja politiikkatoimissa keskitytään esimerkiksi kielen oppimiseen ja työllistymisen edistämiseen. Oikeus integraatiopalveluihin kestää yleensä vain jonkin

aikaa. Laajassa mielessä integraation edistämisenä voidaan kuitenkin pitää kaikkia niitä suoria ja epäsuoria toimia, jotka auttavat maahanmuuttajia asettumaan, toiminaan ja menestymään Suomessa, oli esimerkiksi muuttoperuste tai elämäntilanne mikä tahansa.

Kotoutuminen ja kotouttaminen Suomessa

Vuonna 1999 astui voimaan laki maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta (493/1999). Lainsäädäntöä edelsi valtioneuvoston vuoden 1997 periaatepäätös hallituksen pakolais- ja maahanmuuttopoliittiseksi ohjelmaksi. Yleiseksi tavoitteeksi asetettiin maahanmuuttajien joustava ja tehokas kotoutuminen suomalaiseen yhteiskuntaan ja työelämään.

Suomessa menestymisen edellytyksenä pidettiin suomen tai ruotsin kielen ja suomalaisen yhteiskunnan pelisääntöjen nopeaa omaksumista. Maahanmuuttajien mahdollisuutta ylläpitää äidinkieltään ja vaalia alkuperäistä kulttuuriaan pidettiin kuitenkin hyvänä sekä koko yhteiskunnan että maahanmuuttajien oman edun kannalta. (Maahanmuutto- ja pakolaispoliittinen toimikunta 1997.) Näin suomalainen kotouttamispolitiikka asetui assimilaatiopolitiikan ja segregatiopolitiikan väliin eli integraatiopolitiikan kohdalle.

Vuoden 1999 laissa kotoutuminen määriteltiin siten, että sillä tarkoitettiin “maahanmuuttajan yksilöllistä kehitystä tavoitteena osallistua työelämään ja yhteiskunnan toimintaan samalla omaa kieltään ja kulttuuriaan säilyttäen”. Kotouttamista olivat puolestaan viranomaisten järjestämät kotoutumista edistävät ja tukevat toimet, voimavarat ja palvelut sekä muu maahanmuuttajien tarpeiden huomioon ottaminen yhteiskunnan palveluja ja toimenpiteitä suunniteltaessa ja järjestettäessä.

Laki uudistettiin vuonna 2010, ja uusi laki kotoutumisen edistämisestä (1386/2010) astui voimaan seuraavan vuoden syyskuussa. [1]. Pienistä muutoksista huolimatta kansallinen kotouttamispoliittinen linjaus säilyi entisellään. Kotoutumisella tarkoitetaan nykyään “maahanmuuttajan ja yhteiskunnan vuorovaikutteista kehitystä, jonka tavoitteena on antaa maahanmuuttajalle yhteiskunnassa ja työelämässä tarvittavia tietoja ja taitoja samalla kun tuetaan hänen mahdollisuuksiaan oman kielen ja kulttuurin ylläpitämiseen”.

- Kaikkineen suomalaisen kotouttamispolitiikan linjaukset vastaavat Euroopan unionin vuonna 2004 hyväksytyjä integraatiota koskevia peruseriaatteita. Ne ovat seuraavat [2]:

- Integraatio on dynaaminen ja kaksisuuntainen keskinäisen sopeutumisen prosessi, johon osallistuvat sekä maahanmuuttajat että jäsenvaltioiden asukkaat.
- Integraatio sisältää kunnioituksen Euroopan unionin perusarvoja kohtaan.
- Työllistyminen on integraatioprosessin avainalue ja keskeinen osa maahanmuuttajien osallistumista, heidän panostaan vastaanottavalle yhteiskunnalle sekä näiden panosten näkyväksi tekemistä.
- Vastaanottavan yhteiskunnan kielen, historian ja instituutioiden tuntemus on integroitumisen edellytys; integroitumisen edistämiseksi on olennaista tarjota mahdollisuuksia näiden tietojen hankkimiseen.

- Koulutusmahdollisuudet ovat tärkeitä maahanmuuttajien ja etenkin heidän jälkeläistensä menestyksellisen ja aktiivisemman yhteiskuntaan osallistumisen edistämiseksi.
- Paremman integraation saavuttamiseksi on tärkeää, että yhteiskunnan instituutiot ja sekä julkisesti että yksityisesti tuotetut tavarat ja palvelut ovat yhdenvertaisesti ja vailla syrjintää niin maahanmuuttajien kuin kantaväestöön kuuluvien saavutettavissa.
- Säännöllinen vuorovaikutus maahanmuuttajien ja jäsenvaltion kansalaisten välillä kuuluu integraation perusmekanismeihin. Ihmisten jakamat foorumit, kulttuurienvälinen vuoropuhelu, tiedon jakaminen maahanmuuttajista ja heidän kulttuureistaan sekä kaupunkiympäristöjen stimuloivat elinolot edistävät vuorovaikutusta.
- Oikeus kulttuurien ja uskontojen harjoittamiseen on taattu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Tämä oikeus tulee turvata, elleivät käytännöt ole ristiriidassa muiden loukkaamattomien eurooppalaisten oikeuksien tai kansallisten lakien kanssa.
- Maahanmuuttajien osallistuminen demokraattiseen prosessiin sekä integraatiopolitiikan ja -toimien muotoiluun tukee heidän integroitumistaan, etenkin paikallistasolla.
- Julkisen politiikan muotoilussa ja toimeenpanossa on syytä ottaa huomioon integraatiopolitiikan ja -toimien valtavirtaistaminen kaikille olennaisille politiikka-alueille ja hallinnon ja palvelujen tasoille.
- Selkeiden tavoitteiden laatiminen sekä indikaattoreiden ja arviointivälineiden kehittäminen on välttämätöntä integraatiopolitiikan säätämiseksi, integraatioprosessien arvioimiseksi sekä tietojenvaihdon tehostamiseksi.

Työllistymistä ja paljon muuta

Kotoutumisen ja kotouttamisen yhteydessä puhutaan usein etenkin työllistymisestä. Työpaikan saaminen onkin tärkeää. Työllistynyt maahanmuuttaja ansaitsee rahaa ja pystyy näin ollen paitsi huolehtimaan itsestään myös osallistuu julkisten palvelujen rahoittamiseen maksamiensa verojen kautta. Työpaikka tarjoaa usein myös sosiaalisia suhteita ja muita verkostoja sekä työkokemusta ja tietoja siitä, miten yhteiskunta toimii. Töiden yhteydessä voi kehittää kielitaitoa ja lisätä kulttuurista osaamista.

Ihmisen elämä ei kuitenkaan ole pelkkää työntekoa, eivätkä kaikki maahanmuuttajat pääse helposti varsinkaan pitkäaikaisiin työsuhteisiin. Siksi oman paikkansa löytäminen yhteiskunnassa ja yhdenvertaisuuden käytännön toteutuminen kannattaa ymmärtää laajasti. Integraation ulottuvuuksina voidaan pitää esimerkiksi rakenteellista kotoutumista, kulttuurista kotoutumista, vuorovaikutuksellista kotoutumista sekä identifioivaa kotoutumista (Heckmann 2005).

Rakenteellisen kotoutumisen tärkeä osa-alue on sijoittuminen työmarkkinoille ja laajemmin yhteiskunnan taloudellisiin rakenteisiin. Rakenteellista integroitumista ovat kuitenkin myös esimerkiksi pääsy erilaisiin koulutusjärjestelmiin ja menestyminen niissä sekä turvalliset ja riittävän väljät asumisolosuhteet. Maahanmuuttajien fyysinen ja

psykykinen hyvinvointi on paitsi itsessään tärkeää myös edellytys aktiiviselle elämälle ja itsestä huolehtimiselle. Rakenteelliseen kotoutumiseen liittyvät myös poliittinen osallisuus ja osallistuminen äänestämällä ja muuten vaikuttamalla.

Kulttuurisessa kotoutumisessa on kyse ensinnäkin asuinmaan kielen tai kielten oppimisesta. Tämä kielitaito on nykyaikaisessa yhteiskunnassa tärkeä edellytys menestymiselle elämässä sekä sille, että eri tilanteissa on olemassa useita vaihtoehtoja. Kulttuurista integroitumista on myös ylipäättään paikallisten arvojen ja normien sekä yhteiskunnan pelisääntöjen omaksuminen tai ainakin ymmärtäminen. Tämä akkulturaatio koskee myös kantaväestöä, jonka kannattaa monikulttuurisessa yhteiskunnassa oppia ymmärtämään erilaisten kulttuurien olemassaolo ja niiden keskeiset piirteet.

Vuorovaikutuksellisessa kotoutumisessa keskeistä on sosiaalisten suhteiden rakentuminen. Maahanmuuttajien integraation kannalta pidetään suotuisana, jos ihmisellä on monipuolisia suhteita eri väestöryhmiin kuuluviin ihmisiin ja useita erilaisia sosiaalisia verkostoja. Kielitaito on yksi verkostoitumisen edellytyksistä, mutta sosiaalinen kanssakäyminen kantaväestön kanssa myös parantaa kielitaitoa ja lisää itseluottamusta vuorovaikutustilanteissa.

Identifioiva kotoutuminen rakentuu yleensä rinnan edellä mainituilla muilla kotoutumisen osa-alueilla tapahtuvan kehityksen kanssa. Integraatio samastumisen ja identiteetin mielessä edistyy silloin, kun maahanmuuttaja alkaa kokea itsensä uuden kotimaansa täysivaltaiseksi ja yhdenvertaiseksi jäseneksi. Kotoutunut maahanmuuttaja tuntee yhteenkuuluvuuden tunnetta muiden samaan yhteiskuntaan kuuluvien ihmisten kanssa ja näkee asuinmaansa lähtökohtaisesti myönteisessä valossa.

Kotoutumista on seurattu ja tutkittu eri maissa etenkin kansallisesti eli tarkastellen sitä, miten maahanmuuttajat integroituvat koko yhteiskuntaan. Analysointi- ja arviointitavat ovat poikenneet toisistaan melko paljon, mikä johtuu paitsi erilaisista kotouttamispoliittisista tavoitteista myös erilaisista tilastokäytännöistä sekä siitä, millä tavoin maahanmuuttaja on eri maissa määritelty.

Viime aikoina on etenkin Euroopan unionin ja OECD:n toimesta alettu kehittää edellytyksiä maiden väliselle vertailulle käsitteitä ja tilastointimenetelmiä yhdenmukaistamalla. OECD:n ja EU:n Settling In -raportti kokoaa tietoja maahanmuuttajien kotoutumisesta useilla eri osa-alueilla. Vaikka maiden vertailu on yhä monin paikoin ongelmallista, vertailun avulla päästään esittämään uusia kysymyksiä, joiden avulla kuva integroitumisesta yhteiskunnissa tarkentuu. (OECD ja Euroopan unioni 2015).

Viime aikoina on alettu kiinnittää enemmän huomiota myös siihen, että maahanmuuttajat eivät kotoudu yksinomaan uuteen asuinmaahan ja yhteiskuntaan, vaan myös paikallisesti. Suuri osa arkielämään vaikuttavasta kotoutumisesta onkin enemmän paikallista kuin kansallista: koulut, työpaikat ja vapaa-ajan viettomahdollisuudet sijaitsevat tietyllä paikkakunnalla. Suuri osa sosiaalisista suhteista solmitaan lähiympäristössä ja turvallisuuden tai turvattomuuden tunteet liittyvät etenkin omalla asuinalueella koettuihin asioihin ja tilanteisiin.

Oman paikkansa löytämisen kannalta tämä paikkakuntatasoinen kotoutuminen on usein jopa tärkeämpää kuin monella tapaa abstrakti yhteiskuntaan tai kansakuntaan integroituminen. Lyhin tie suomalaisuuteen voi kulkea koetun helsinkiläisyyden tai turkulaisuuden sekä aktiivisen kaupunkilaiselämän kautta. Paikallinen identiteetti saattaa kytkeä yhteen ihmisiä, joiden kansalliset identiteetit ja kulttuuriset käytännöt poikkeavat toisistaan.

Huomion kiinnittäminen paikallistason kotoutumiseen on tärkeää myös siksi, että suuri osa maahanmuuttajista asuu yleensä suurimmissa kaupungeissa. Kotoutuminen omaan kotikaupunkiin on näin ollen ratkaisevaa myös laajemman yhteiskuntaan integroitumisen kannalta. Näin on myös Suomessa: noin puolet ulkomailla syntyneistä asuu pääkaupunkiseudulla, ja heistä puolestaan noin puolet Helsingissä. Maahanmuuttajien integroituminen Helsinkiin, Espooseen ja Vantaalle on ratkaisevaa koko suomalaisen yhteiskunnan kehityksen kannalta.

Paikallisia kotouttamispolitiikkoja ja niiden suhdetta valtakunnallisiin linjauksiin on eri maissa alettu jo jonkin verran tutkia (Esim. Caponio & Borkert 2010; Dekker, Emilsson, Krieger & Scholten 2015). Kotoutumisen paikallista kehitystä integraation osa-alueilla on kuitenkin toistaiseksi selvitetty vielä liian vähän.

Mikä vaikuttaa kotoutumiseen?

Julkisessa keskustelussa puhutaan paljon kotoutumisen onnistumisesta tai epäonnistumisesta. Kotoutumisen laaja-alaisuuden vuoksi olisi syytä aina tarkentaa, mitä integraatiolla tarkoitetaan, kun siinä menestymistä arvioidaan.

Kotoutuminen voi olla hyvin epätasaista ja edetä eri tahtiin. Työllistynyt ihminen voi olla monella muulla elämän osa-alueella huonosti integroitunut ja suhtautua yhteiskuntaan kielteisesti tai jopa vihamielisesti. Toisaalta esimerkiksi kielen oppimisessa, tapojen ja arvojen omaksumisessa sekä sosiaalisissa suhteissa on voitu edistyä erittäin hyvin, vaikka työpaikkaa ei jostain syystä olekaan löytynyt.

Kotoutumisen edistyminen katsotaan usein myös seuraukseksi toteutetusta kotouttamispolitiikasta. Yksinkertaisimmillaan epäonnistumista kotouttamistoimissa pidetään syypäänä siihen, että maahanmuuttajien keskuudessa työllisiä on vähemmän ja työttömiä enemmän kuin kantäväestössä.

Asia on kuitenkin monimutkainen ja usein vaikeasti selvitettävissä. Kotouttamispoliittisilla toimilla on toki vaikutusta, mutta kotoutumisen prosesseihin liittyy myös muita sitä edistäviä, haittaavia tai hidastavia tekijöitä. Näitä ovat esimerkiksi maahanmuuttajien erilaiset taustat ja ominaisuudet, yhteiskunnan etniset ja kulttuuriset rakenteet, yhteiskunnallinen kehitys kohtamaan tai -paikkakunnan eri sektoreilla sekä yleinen kansainvälinen tilanne ja siinä tapahtuvat muutokset.

Maahanmuuttajat ovat monimuotoinen ihmisryhmä. Suomeen ja Helsinkiin on muutettu monista maista ja maanosista sekä toisistaan hyvin erilaisista olosuhteista. Tulijoiden joukkoon mahtuu erilaisia syitä muuttaa Suomeen sekä eri-ikäisiä ja eri sukupuolta edustavia ihmisiä. Koulutusta, osaamista ja työkokemusta on joillakin enemmän, toisilla vähemmän, ja joidenkin kyvyt ovat muita helpommin hyödynnettävissä suomalaisessa yhteiskunnassa.

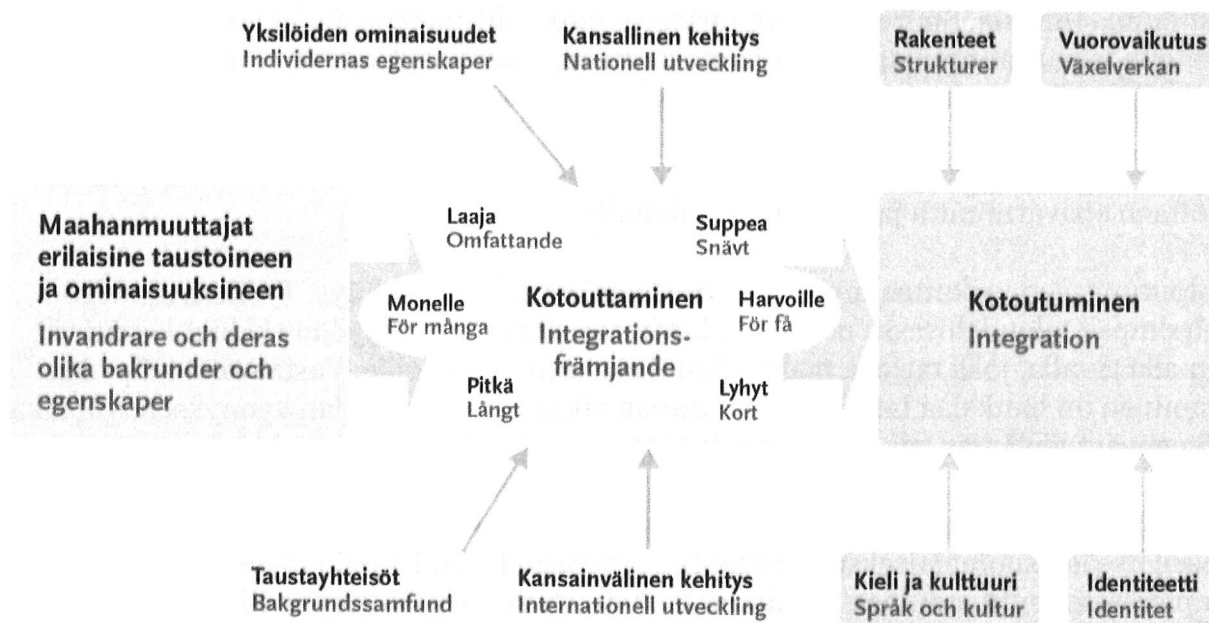
Jotkin etniset, kielelliset tai kulttuuriset yhteisöt ovat suuria, kun taas toisiin kuuluu vain muutamia ihmisiä. Suuret yhteisöt tarjoavat mahdollisuuden solmia nopeasti sosiaalisia suhteita ja parhaimmillaan myös kantaväestöön ja sen instituutioihin ulottuvia verkostoja. Taustayhteisön tuesta on monesti hyötyä, mutta sisäänpäin kääntynyt yhteisö voi myös haitata Suomeen muuttavien laajempaa kotoutumista. Lähtömaan sisäiset jännitteet ja konfliktit voivat kertautua kohdemaassa hankaloittaen kanssakäymistä, tuottaen epävarmuutta ja rajoittaen mahdollisuuksia.

Kotoutumiseen vaikuttaa myös yleinen yhteiskunnallinen kehitys. Työllistyminen on helpompaa taloudellisessa noususuhdanteessa, varsinkin jos työmarkkinat kehittyvät samalla tavalla, joka tarjoaa mahdollisuuksia muualta tulleille. Vastaavasti työpaikan saaminen on hankalaa laman tai taantuman aikana tai jos matalan kynnyksen työpaikat vähenevät työelämän rakennemuutoksessa.

Arvo- ja asenneilmapiiri vaikuttaa myös oman paikkansa löytämiseen. On vaikea alkaa kokea itseään suomalaiseksi ja suhtautua Suomeen tai Helsinkiin myönteisesti, jos ympäristössä suhtaudutaan jatkuvasti kielteisesti tai syrjiä. Syrjinnällä ja muulla eriarvoistavalla kohtelulla on tietenkin myös suoria kielteisiä vaikutuksia paitsi työmarkkinoilla myös elämän muilla osa-alueilla.

Kansainvälinen ja globaali kehitys vaikuttaa niin ikään paikalliseen ja kansalliseen kotoutumiseen. Maailman tapahtumat sekä esimerkiksi globaali talouden kehitys ja ympäristönmuutos vaikuttavat kansainväliseen muuttoliikkeeseen. Internetin ansiosta uutiset ja kehityskulut ovat myös nykyään välittömästi kaikkien tiedossa vaikuttaen siihen, mitä ihmiset ajattelevat ja tekevät. Jotkut maat pyrkivät myös tietoisesti vaikuttamaan eri puolella maailmaa asuvien kansalaistensa tai niihin identifioituvien elämään ja ajatuksiin.

Integraatio on siis monitahoinen ilmiö. Kotoutumisen ja kotouttamisen kokonaiskuva voidaan esittää alla olevan kuvion avulla. Siihen on koottu tässä kirjoituksessa mainitut tärkeimmät maahanmuuttajien integroitumiseen liittyvät asiat.

KUVIO 1. Kokonaiskuva kotoutumisesta ja kotoutumisesta

FIGUR 1. En helhetsbild av integrationsfrämjande och integration

(http://www.kvartti.fi/sites/default/files/images/article/saukkonen_kotouttaminen.png)

Lopuksi

Maahanmuuttajien mahdollisimman onnistunut kotoutuminen Suomeen on tämän yhteiskunnan suurimpia lähiajan haasteita. Helsingillä on tämän haasteen vastaanottamisessa ja siihen vastaamisessa erityinen asema. Ulkomaalaistaustaisten osuus kaupungin väestöstä on niin suuri, että Helsingissä, samoin kuin Espoossa ja Vantaalla, monet suuret asiat ja kysymykset ratkeavat parempaan tai huonompaan suuntaan sen mukaan, miten integroituminen etenee. Lisäksi niin suuri osa Suomen maahanmuuttajista asuu Helsingissä ja muulla pääkaupunkiseudulla, että koko Suomen kotoutumisen onnistuminen ratkaistaan käytännössä täällä.

Pasi Saukkonen toimii erikoistutkijana Helsingin kaupungin tietokeskuksessa. Hän on dosentti Helsingin ja Jyväskylän yliopistoissa.

[1]: Uudistuksen keskeinen tavoite oli saattaa kotouttamistoimenpiteet ja kotouttamispalvelut kaikkien niitä tarvitsevien maahanmuuttajien saataville. Aikaisemman lainsäädännön vallitessa ne olivat kohdentuneet etenkin turvapaikanhakijoille ja työttömille työnhakijoille. Kokemus muuttoliikkeen monimuotoistumisesta näkyy myös siinä, että turvapaikanhakijoiden vastaanotosta säädetään nykyään erillisessä laissa (Laki kansainvälistä suojelua hakevan vastaanotosta sekä ihmiskaupan uhrin tunnistamisesta ja auttamisesta, 746/2011).

[2]: Epävirallinen käänös, alkuperäiset muotoilut: <https://ec.europa.eu/migrant-integration/the-eu-and-integration/eu-actions-to-make-integration-work> (<https://ec.europa.eu/migrant-integration/the-eu-and-integration/eu-actions-to-make-integration-work>).

Lähteet:

Caponio, Tiziana & M. Borkert (2010). The Local Dimension of Migration Policymaking. Amsterdam: Amsterdam University Press.

Dekker Rianne, H. Emilsson, B. Krieger & P. Scholten (2015). A Local Dimension of Integration Policies? A Comparative Study of Berlin, Malmö, and Rotterdam. International Migration Review 49: 3, 633–658.

Euroopan komissio (2016). Research on Migration: Facing Realities and Maximising Opportunities. A Policy Review. Bryssel: Euroopan komissio.

Garcés-Mascareñas, Blanca & R. Penninx (2016). Integration Processes and Policies in Europe. Contexts, Levels and Actors. IMISCOE Research Series. Heidelberg: SpringerOpen.

Heckmann, Friedrich (2005). Integration and Integration Policies. Bamberg: European Forum for Migration Studies.

Maahanmuutto- ja pakolaispoliittinen toimikunta (1997). Hallittu maahanmuutto ja tehokas kotoutuminen. Helsinki: Sisäasiainministeriö.

Martiniello, Marco & J. Rath (2014). An Introduction to Immigrant Incorporation Studies. European Perspectives. Amsterdam: Amsterdam University Press.

OECD ja Euroopan unioni [OECD & Europeiska unionen] (2015). Indicators of Immigrant Integration 2015: Settling In. Paris: OECD Publishing.

Saukkonen Pasi (2013). Erilaisuuksien Suomi: vähemmistö- ja kotouttamispolitiikan vaihtoehdot. Helsinki: Gaudeamus. ■

Kommentoi

Nimesi *

Sähköposti *

Sähköpostiosoitettasi ei julkaista.

Aihe

Kommentti *

CAPTCHA

Roskapostisuojaus

En ole robotti

reCAPTCHA
Tietosuoja - Ehdot

Lähetä

Lehdessä:

Kvartti 4/2016 (/fi/kvartti-4-2016)

(/fi/kvartti-4-2016)

(/fi)

<http://www.hel.fi/tietokeskus>

Painettuna

Kvartti julkaisee Helsinkiä ja Helsingin seutua koskevaa ajankohtaista tutkimus- ja tilastotietoa sekä kaupunkivertailuja. Lehti ilmestyy painettuna neljästi vuodessa.

Verkossa

Verkkolehti sisältää Kvartin artikkeleiden lisäksi blogikirjoituksia sekä tekstien kommentointimahdollisuuden. Voit selata Artikkelit-sivulla vanhoja artikkeleita aihealueittain, kirjoittajan nimellä sekä julkaisuajankohdan mukaan.

Julkaisija

Helsingin kaupunki

Kaupunkitutkimus ja -tilastot

Toimituksen yhteystiedot (<http://www.kvartti.fi/fi/tietoa-kvartista>)

